

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 15CoP/70/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1224200678
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 11. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Patrícia Železníková
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2025:1224200678.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Patrície Železníkovej a členiek senátu Mgr. Aleny Čakváriovej a JUDr. Blanky Podmajerskej, v právnej veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom ako matka, zastúpená kolíznym opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, so sídlom Vazovova 7/A, 916 16 Bratislava, dieťa rodičov matka: C. D. E., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom F. X, XXX XX F., zastúpená JUDr. Milan Ficek, advokát s.r.o., so sídlom Žilinská 14, 811 05 Bratislava, IČO: 47 232 757, a otec C. G. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom H. I. XXXX/XX, XXX XX J., zastúpený: Advokátska kancelária MHS Legal, s.r.o., so sídlom Plynárska 4659/1, 821 09 Bratislava, IČO: 36 866 687, o návrhu otca na nariadenie výchovného opatrenia, na odvolanie matky proti rozsudku Mestského súdu Bratislava II zo dňa 03.03.2025, č.k. 73P/32/2024–220 takto

rozhodol:

- Rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.
- Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom uložil maloletému dieťaťu A. B., nar. XX.XX.XXXX a jej rodičom C. D. E., nar. XX.XX.XXXX a C. G. B., nar. XX.XX.XXXX, výchovné opatrenie povinnosť podrobiť sa odbornému sociálno - psychologickému poradenstvu v organizácii TENENET o.z., so sídlom Oravská 4, Senec za účelom odstránenia rodičovského konfliktu, zlepšenia výchovných zručností, vzájomnej komunikácie medzi rodičmi pri výchove maloletej, akceptácie sa rodičov navzájom a za účelom obnovy vzťahu medzi otcom a maloletou a stretnutia otca s maloletou za prítomnosti odborného pracovníka (výrok I.), určil, že toto výchovné opatrenie sa bude realizovať v rozsahu 40 hodín s tým, že ktoré stretnutia budú prebiehať za účasti otca a maloletej, oboch rodičov a maloletej alebo len za účasti rodičov alebo maloletej určí pridelený psychológ, rozsah poradenstva určená organizácia prispôsobí podľa aktuálnej potreby (výrok II.), uložil povinnosť rodičom a maloletému dieťaťu, ktorého účasť je povinná zabezpečiť matka, zúčastniť sa na nariadených stretnutiach, ktorých presná špecifikácia, trvanie a miesto realizácie budú určené povereným pracovníkom organizácie (výrok III.), určil lehotu jedného roka od právoplatnosti tohto rozhodnutia na zrealizovanie tohto výchovného opatrenia s tým, že organizácia je povinná priebežne v pravidelných mesačných intervaloch, vždy ku koncu kalendárneho mesiaca, podávať súdu správy o priebehu nariadeného výchovného opatrenia a doručiť súdu záverečnú správu o priebehu stretnutí a účinkoch výchovného opatrenia do 15 dní od ukončenia výchovného opatrenia (výrok IV.) a žiadnemu z účastníkov nepriznal náhradu trov konania (výrok V.).

2. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie právne zdôvodnil čl. 5, § 37 ods. 2 písm. d), ods. 7, 8 zák. č. 36/2005 Z.z. Zákon o rodine (ďalej aj len „Zákon o rodine“) a čl. 18 Dohovor o právach dieťaťa a skutkovo tým, že dokazovaním zistil potrebu zasiahnuť do rodinnej situácie formou výchovného opatrenia, nakoľko

komunikácia medzi rodičmi je dlhodobý problémová, nedostatočná, nekonštruktívna, pretrváva medzi nimi rodičovský konflikt, ktorý sa prehĺbuje a negatívnym spôsobom ovplyvňuje maloletú, jej celkové prežívanie a najmä jej vzťah s otcom, ktorý podľa všetkého nemá vybudovaný na pevných základoch. Bol názoru, že výchovné opatrenie v nariadenej forme má prispieť k určitej náprave narušených vzťahov medzi rodičmi a predovšetkým k obnove vzťahu medzi otcom a maloletou. Neprihliadol na nesúhlas matky s výchovným opatrením, odôvodnený tým, že otec nemá s maloletou vybudovaný žiaden vzťah a jeho záujem nie je skutočný. Z výpovedí rodičov, ako aj z obsahu matkou predloženého rozpisu stretnutí otca s maloletou vyplýva, že v r. 2023 sa otec nestretol s maloletou trikrát a to konkrétne v mesiaci február, august a november, čo však nemožno považovať za dôkaz nezáujmu otca o maloletú. Otec má záujem o stretávanie sa s maloletou a o budovanie vzťahu s maloletou, o čom svedčí aj podaný návrh, ktorým sleduje budovanie vzťahu s maloletou za pomoci psychologického poradenstva. Zo stanoviska a postojov matky súd prvej inštancie vzhliadol jej nezáujem na budovaní týchto vzťahov. Konštatoval, že dôvera matky k otcovi je zrejme dlhodobý narušená, čo sa v konečnom dôsledku prejavuje nielen v celkovej úrovni komunikácie ale aj v odmietavom prístupe maloletej k otcovi, ktorý kopíruje od matky. Keďže nemal za preukázané, že by ktorékoľvek z matkou uvádzaných okolností bránili uloženiu výchovného opatrenia, povyšujúc záujem maloletej nad záujmy rodičov, dospel k záveru, že výchovné opatrenie je za daného stavu vhodným a dôvodným prostriedkom nápravy narušeného vzťahu maloletej a otca, čo je pre budúci život maloletej mimoriadne potrebné. Ak výchovné opatrenie neprinesie želaný výsledok, ktorým je zvyčajne zmena postoja niektorého rodiča, resp. oboch rodičov alebo zmena postoja dieťaťa, uviedol, že potom môže využiť ďalšie opatrenia, ktorými fakticky alebo právne zasiahne do výkonu rodičovských práv a povinností. Apeloval na matku, že ako rezidentný rodič, je povinná vyvinúť maximálne úsilie o vytvorenie priestoru na to, aby sa maloletá mohla podrobiť odbornému poradenstvu. Poukázal na nález Ústavného súdu SR zo dňa 28.09.2023, III. ÚS 461/2023, v ktorom sa okrem iného uvádza, že sťažovateľka (matka) nesmie podceňovať význam proaktívneho pôsobenia na deti v snahe približovať význam výchovy aj druhého rodiča. Argumentácia o pasivite (žiadne zasahovanie do styku) implikuje nedostatok prepotrebného prvku proaktívneho pôsobenia. Inými slovami, artikulácia rodiča, že nebráni v styku, pretože nič nepodniká proti druhému rodičovi, ešte neznamená, že v styku nebráni. Zároveň považoval za potrebné podotknúť, že bez toho, aby si rodičia skutočne uvedomili, ako ich dlhodobý rodičovský konflikt negatívne ovplyvňuje maloletú a jej celkové prežívanie a pokúsili sa o skutočnú nápravu ich vzťahu, nie je možné vybudovať zdravý vzťah maloletej a otca. Poskytnutie určeného psychologického poradenstva považoval za daných okolností za potrebné pre začatie nápravy narušenej komunikácie rodičov, a budovanie vzťahu medzi otcom a maloletou pod dohľadom odborníkov. Apeloval na to, aby rodičia neprenášali svoj vzťah na maloletú. S poukazom na to, že podaným návrhom nie je viazaný, rozhodol, že na nápravu narušených vzťahov v rodine postačuje, ak sa výchovné opatrenie bude realizovať v rozsahu 40 hodín. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 52 zák. č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej aj len „CMP“).

3. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podala odvolanie matka podľa § 365 ods. 1 písm. d), f) a h) zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj len „CSP“) a § 62 ods. 1 CMP navrhujúc rozsudok zrušiť a vec vrátiť na nové konanie a nové rozhodnutie, alebo zmeniť a návrh zamietnuť. Namietala nenaplnenie zákonného predpokladu pre uloženie výchovného opatrenia, keď nebolo preukázané, že by sa maloletá nevhodne správala. Správanie maloletej len odráža správanie sa otca k nej, ktorý nedokáže rešpektovať jej fyzické a psychické potreby a nie je ochotný urobiť kroky k zlepšeniu ich vzťahu, napr. tráviť s ňou čas a zdieľať s ňou aktivity. K tvrdenému rodičovskému konfliktu a námietkam k jej komunikácii s otcom uviedla, že sa snaží budovať dobré vzťahy s otcom, na styk maloletú vždy po psychickej stránke pripraví. Ohradila sa voči tvrdeniu, že maloletá kopíruje jej negatívne nastavenie voči otcovi. Otec si musí vzťah vybudovať sám a prejavíť skutočný záujem. Maloletá kopíruje správanie otca, čo potvrdil psychológ K. C. L., ktorý vyhodnotil, že psychologickú pomoc potrebuje otec. Neschopnosť otca budovať si vzťah s maloletou sa časom vystupňovali do vyvolávaní pocity viny a bezmocnosti u maloletej. Otcovi chýba sebareflexia a prijatie zodpovednosti za vlastné správanie. Poukázala na zápisnicu z informatívneho stretnutia rodičov 15.10.2024 a tvrdenie otca, že je ochotný urobiť čokoľvek pre obnovenie vzťahu s maloletou, aj psychologické sedenia, avšak sám nevyhľadal odbornú pomoc. Mala za to, že súd prvej inštancie pristúpil k uloženiu výchovného opatrenia voči nej a maloletej bez preukázania porušenia alebo zneužívania jej povinností. Ak podmienky na uloženie výchovného opatrenia vo vzťahu ku konkrétnej osobe v zmysle Zákona o rodine nie sú naplnené, išlo by o neoprávnený a bezdôvodný zásah do práv. Ust. § 37 Zákona o rodine predpokladá určité, závažnejšie narušenia správania sa detí či rodičov. Súd prvej inštancie vzhľadom na znalosti skutkového stavu nesprávne právne posúdil veci, dôsledku čoho naň nesprávne aplikoval predmetné právne ustanovenia a bez preukázania naplnenia zákonných

dôvodov uložil výchovné opatrenie. Nesprávne uviedol, že sa otec s maloletou nestretol iba trikrát. Maloletá sa v noci budí, zo stretnutí s otcom má strach, o čom informovala aj ošetrojúcu lekárku a oslovila viacerých psychológov, ale bezúspešne. Len K. L. maloletú vypočul. Maloletá si na stretnutiach s otcom sťažuje na bolesť brucha, stretnutie trvá maximálne 10 minút, počuje od neho negatívne vyjadrenia na jej osobu, sponchybuje ju a obviňuje. Maloletá jej vždy zreprodukuje priebeh styku a prípadné nezrovnalosti sa snaží komunikovať späť s otcom, ktorý to popiera a maloletej sa tlačia slzy do očí. Vyvoláva to v nej pocit bezradnosti a viny, že ona je tá, čo klame, čo nie je pravdou. Skutočnosť, že si otec nevie k dcére nájsť cestu a preto ho odmieta, bolo zistené výsluchom maloletej keď mala 6 rokov. Poukázala na informatívne stretnutie rodičov dňa 24.07.2024 kedy im bolo odporučené využiť služby referátu poradensko-psychologických služieb, avšak do ďalšieho stretnutia dňa 15.10.2024 sa rodičia s psychológom nestretli z dôvodov na strane otca.

4. Otec vo vyjadrení k odvolaniu matky navrhol napadnutý rozsudok potvrdiť ako vecne správny. Komunikácia a vzťah s matkou je problémový, čo sa prejavilo aj na jeho vzťahu s maloletou a v danom štádiu je pomoc psychológa nevyhnutná. Ak matka tvrdí že nie je ochotný urobiť kroky k náprave vzťahu s maloletou, vyvracia to jeho návrh a z celého konania je zrejmé, že sa snaží zlepšiť si vzťah s maloletou. Je v záujme maloletej, aby mala dobrý vzťah s obidvoma rodičmi. Z podaného odvolania je zrejmé, že jedine matka nechce, aby sa jeho vzťah s maloletou zlepšil. Ťažko veriť, že matka sa pred maloletou vyjadruje o ňom v pozitívnom zmysle. Maloletá negatívny postoj matky k jeho osobe vníma a tento sa prejavuje v správaní maloletej. Matka v podanom odvolaní uvádzala, ako maloletá nechce s ním komunikovať, nechce byť s ním sama a zo stretnutí sa snaží ujsť, k čomu doložil videozáznam, z ktorého vyplýva správanie maloletej (maloletá bola celý čas pod kabátom, kopala do neho a udierala ho priveskom na kľúče). Napriek uvedenému matka uvádza, že nariadenie výchovného opatrenia nemá opodstatnenie a je názoru, že by mal psychológa navštevovať len on. Samotné odôvodnenie odvolania matky preukazuje, že výchovné opatrenie je potrebné nariadiť. Zlepšenie jeho vzťahu a maloletej si vyžaduje zásah súdu a prítomnosť psychológa. Matka zabudla, že styk s maloletou je upravený súdnym rozhodnutím a mohol podať návrh na výkon rozhodnutia a docieľiť styk s maloletou v intervaloch určených v súdnom rozhodnutí. K uvedenému pristúpiť nechce, pretože by to neprineslo zlepšenie vzťahu, preto zvolil toto riešenie situácie ako vhodnejší krok. Matka na viacerých miestach v odvolaní uvádza, že obviňuje maloletú, bezdôvodne ruší stretnutia, neprejavuje o maloletú skutočný záujem a so psychológom sa rodičia nestretli len z dôvodov na jeho strane, matka sa v celom odvolaní snaží jeho osobu vykresliť ako zlého a nezodpovedného otca, ktorý nejaví záujem, čo nie je pravdou. Matka nepreukázala, že by sa k maloletej nevhodne správal, či bezdôvodne rušil stretnutia. Uviedol, že napriek nevhodnému správaniu maloletej a nejavenia záujmu z jej strany sa s ňou stále stretáva, snaží sa zlepšiť si s ňou vzťah. Poprel tvrdenie, že by sa nestretli s psychológom len z dôvodu na jeho strane, keď ponúkané termíny nevyhovovali obom rodičom. Matka poukazuje v odvolaní na psychologickú správu K. C. L., v ktorej sa nikde neuvádza, že by on potreboval psychologickú pomoc, v správe nie sú dané jasné závery, príčina správania maloletej, nebolo pozorované správanie maloletej za jeho prítomnosti.

5. Kolízny opatrovník sa k odvolaniu matky písomne nevyjadril.

6. Odvolací súd preskúmal vec v ktorej nie je viazaný rozsahom odvolania a odvolacími dôvodmi podľa § 65 a § 66 CMP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa 378 ods. 1, § 385 ods. 1, § 219 ods. 1 CSP, s verejným vyhlásením rozhodnutia podľa § 219 ods. 3 CSP, a dospel k nasledujúcim záverom.

7. Podľa § 2 ods. 1 CMP na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

8. Konštatuje, že v postupe súdu prvej inštancie nezistil žiadne vady týkajúce sa procesných podmienok, na ktoré je z úradnej povinnosti povinný prihliadať (§ 2 ods. 1 CMP, § 380 ods. 2 CSP).

9. Podľa § 387 ods.2 CSP ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

10. Odvolací súd sa v celom rozsahu po skutkovej a právnej stránke stotožňuje s dôvodmi odvolaním napadnutého rozsudku v ktorom súd prvej inštancie dostatočne zodpovedal na v konaní nastolené otázky majúce pri rozhodovaní o návrhu otca podstatný význam a nárok aj správne právne posúdil

(§ 387 ods. 2 CSP). Napadnuté rozhodnutie obsahuje všetky zákonné náležitosti predpísané v ust. § 220 ods. 2 CSP v spojení s § 2 ods.1 CMP, konajúci súd v ňom uviedol, čoho sa otec podaným návrhom domáhal, akými skutočnosťami ho odôvodnil, ako sa k návrhu v priebehu konania vyjadrila matka a kolízny opatrovník, aké skutočnosti zistil vykonaným dokazovaním, a to so zameraním sa na skutočnosti majúce relevantný význam pre rozhodnutie a následne, po uvedení na vec sa vzťahujúcich zákonných ustanovení, dostatočne, jasne a zrozumiteľne vysvetlil, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia účastníkov konania a akými úvahami sa riadil pri prijatej úvahe o potrebe nariadenia výchovného opatrenia, ktorým uložil rodičom a maloletej povinnosť podrobiť sa odbornému sociálno - psychologickému poradenstvu za účelom odstránenia rodičovského konfliktu, zlepšenia výchovných zručností, vzájomnej komunikácie medzi rodičmi pri výchove maloletej, akceptácie sa rodičov navzájom a za účelom obnovy vzťahu medzi otcom a maloletou. Uvádza, že v odvolaní matky neboli uvedené žiadne nové skutkové okolnosti, ktoré by súd prvej inštancie nevzal do úvahy a ktoré by mali za následok zmenu rozhodnutia súdu prvej inštancie. Odvolací súd v plnej miere na dôvody súdu prvej inštancie poukazuje a len v záujme vysporiadania sa s odvolacími dôvodmi matky uvádza nasledovné.

11. K matkou uplatnenému odvolaciemu dôvodu podľa § 365 ods.1 písm. f/ CSP (t. j. že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam) konštatuje, že citovaný odvolací dôvod je v súdnej praxi vykladaný tak, že musí ísť o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie vec posúdil po právnej stránke a ktoré nemajú v podstatnej časti oporu vo vykonanom dokazovaní. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 191 CSP, a to vzhľadom na to, že súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo z prednesov účastníkov konania nevyplývali, ani inak nevyšli počas konania najavo, alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú aj také skutkové zistenia, ktoré súd prvej inštancie založil na chybnom hodnotení dôkazov. Typovo ide o situáciu, kde je logický rozpor v hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplývajú z prednesov účastníkov konania, alebo ktoré vyšli najavo inak z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, eventuálnej vierohodnosti alebo ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z procesných ustanovení týkajúcich sa dokazovania. Odvolací súd v prejednávanej veci dospel k záveru, že uvedený odvolací dôvod nie je naplnený, keďže rozhodnutiu súdu prvej inštancie vzťahujúce k nariadenému výchovnému opatreniu nemožno vytknúť, že by vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo z prednesov účastníkov konania nevyplývali, ani inak nevyšli za konania najavo, že by opomenul niektoré (pre posudzovanú vec) rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo že by v jeho hodnotení dôkazov bol logický rozpor, prípadne že by výsledok jeho hodnotenia dôkazov nezodpovedal tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ustanovení procesného predpisu alebo, že by na zistený skutkový stav aplikoval nesprávne zákonné ustanovenia alebo použité zákonné ustanovenia nesprávne vyložil.

12. Podľa čl. 5 Zákona o rodine, záujem maloletého dieťaťa je prvoradým hľadiskom pri rozhodovaní vo všetkých veciach, ktoré sa ho týkajú. Pri určovaní a posudzovaní záujmu maloletého dieťaťa sa zohľadňuje najmä a) úroveň starostlivosti o dieťa, b) bezpečie dieťaťa, ako aj bezpečie a stabilita prostredia, v ktorom sa dieťa zdržiava, c) ochrana dôstojnosti, ako aj duševného, telesného a citového vývinu dieťaťa, d) okolnosti, ktoré súvisia so zdravotným stavom dieťaťa alebo so zdravotným postihnutím dieťaťa, e) ohrozenie vývinu dieťaťa zásahmi do jeho dôstojnosti a ohrozenie vývinu dieťaťa zásahmi do duševnej, telesnej a citovej integrity osoby, ktorá je dieťaťu blízkou osobou, f) podmienky na zachovanie identity dieťaťa a na rozvoj schopností a vlôh dieťaťa, g) názor dieťaťa a jeho možné vystavenie konfliktu lojality a následnému pocitu viny, h) podmienky na vytváranie a rozvoj vzťahových väzieb s obidvomi rodičmi, súrodencami a s inými blízkymi osobami, i) využitie možných prostriedkov na zachovanie rodinného prostredia dieťaťa, ak sa zvažuje zásah do rodičovských práv a povinností. Prvoradým hľadiskom akejkoľvek činnosti týkajúcej sa detí musí však byť záujem dieťaťa (článok 3 Dohovoru o právach dieťaťa).

13. Podľa § 37 ods. 2 písm. d) Zákona o rodine, ak je to potrebné v záujme maloletého dieťaťa, súd môže rozhodnúť o uložení týchto výchovných opatrení: uloží maloletému dieťaťu a jeho rodičom povinnosť podrobiť sa sociálnemu poradenstvu alebo inému odbornému poradenstvu.

14. Odvolací súd v danom prejednávanom prípade po oboznámení sa s obsahom spisového materiálu a odvolacími dôvodmi matky dospel v zhode so záverom súdu prvej inštancie o dôvodnosti nariadeného

výchovného opatrenia rodičom a maloletej v určenom rozsahu a za vymedzeným účelom, v zmysle § 37 ods. 2 písm. d) Zákona o rodine. Odvolací súd plne prisvedčuje záveru súdu prvej inštancie o existencii skutkových okolností odôvodňujúcich nariadenie výchovného oparenia a pokiaľ súd prvej inštancie svoje rozhodnutie založil na základe výsledkov dokazovania a na zistených nedostatočných rodičovských zručnostiach rodičov pri výchove a starostlivosti o maloletú, oslabenej schopnosti konštruktívne komunikovať a nájsť spoločné riešenia a postupy pri obnovení vzťahu otca a maloletej, jeho závery sú plne opodstatnené. Preto je nesprávna argumentácia matky o nepreukázaní zákonného predpokladu výchovného opatrenia, keď nebolo zistené nevhodné správanie maloletej alebo ňou porušované jej rodičovské povinnosti. V danom prípade nejde o neoprávnený a bezdôvodný zásah do práv účastníkov konania, takýto zásah zákon pripúšťa a to na základe správne ustálených dôvodoch súdom prvej inštancie (ods. 17. až 28. odôvodnenia rozsudku), na ktoré odvolací súd poukazuje. Nariadenie výchovného opatrenia v danom prípade nie je potrebné vnímať ako sankciu, ale ide o prípustnú intervenciu štátu v záujme maloletej, za účelom napomôcť odstraňovať nežiadúci stav, narušený vzťahu maloletej s otcom, ktorý má priamo dopad na jej celkové prežívanie a zdravý psychický vývin, a do procesu ktorého je potrebné zapojiť nielen maloletú s otcom ale aj matku ako rezidenčného rodiča. Z vykonaného dokazovania jednoznačne vyplýva narušený vzťah medzi maloletou a otcom s následkom, že sa súdom upravený styk (rozsudok Okresného súdu Bratislava V č.k. 20P/163/2019-254 zo dňa 17.08.2021, v spojení s opravným uznesením č.k. 20P/163/2019-294 zo dňa 19.10.2021, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 20CoP/166/2021 zo dňa 30.11.2022, právoplatným dňa 13.01.2023), riadne nerealizuje, hoci otec záujem o maloletú a o stretávanie sa s ňou prejavuje kontinuálne. Je zbytočné preukazovať príčiny vzniknutého stavu, na čo majú obaja rodičia zásadne rozdielny názor. Podstatné je, že maloletá odmieta realizovať styk s otcom a jej vzťah s otcom je narušený. Za vzniknutého stavu otec bez aktívnej spolupráci matky a odborného usmernenia nedokáže tento stav zvrátiť. Samotné tvrdenie matky, že otec nemá dostatočné rodičovské zručnosti, nevie sa k maloletej priblížiť, nie je empatický a pod., nie sú relevantné, keď tuto odbornú otázku má zistiť odborník t.j. psychológ akreditovaného zariadenia. Ak matka poukazuje na vyjadrenie K. L., treba zdôrazniť, že nejde o vyšetrenie maloletej, ani odborné posúdenie založené na základe vzájomnej interakcie otca s maloletou a preto z nej nevyplýva potvrdenie dôvodov matky v neprospech nariadeného výchovného opatrenia. Doposiaľ rodičia nepristúpili k spoločnému postupu pri riešení daného nežiadúceho stavu a to v žiadnom rozsahu a teda ani za pomoci psychologickkej intervencie. Uvedené svedčí o vzájomnej nedôvere medzi rodičmi, neschopnosti konštruktívne komunikovať a najmä spoločne postupovať. Každý z nich vidí príčinu v iných okolnostiach. Správne súd prvej inštancie vzal do úvahy okolnosť, že rodičia nevyužili ani navrhovanú pomoc dobrovoľnej psychologickkej intervencie. Napokon obaja rodičia konštatujú odmietanie otca zo strany maloletej. Matka dokonca uvádza že dôsledkom stretnutí sú u maloletej somatické prejavy (bolesť brucha), a preto práve naopak, ponechanie tohto status quo nie je v záujme maloletej. Z obsahu spisu je zrejmé, že rodičia, alebo maloletá sa aktuálne nepodrobujú žiadnej psychologickkej intervencii, spoločnej či individuálnej, preto nariadenie výchovného opatrenia s definovaným účelom je potrebné považovať za plne dôvodné. Rodičia by mali spoločne využiť všetky možnosti na zmiernenie vzájomného rodičovského konfliktu a postupne odstraňovať vzájomnú animozitu. Výchovné opatrenie za predpokladu riadnej spolupráce rodičov s určeným subjektom (ktoré bude súd sledovať a vyhodnocovať), môže mať pozitívny dopad na posilnenie ich rodičovských zručností a môže napomôcť obnoveniu vzťahu otca s maloletou. Je nevyhnutná odborná intervencia, poskytnutie pomoci rodičom pri budovaní kultivovanej a konštruktívnej komunikácie a budovaní vzťahu otca s maloletou formou výchovného opatrenia. keďže je zrejmé, že rodičia nie sú schopní vyriešiť situáciu bez zásahu súdu a plynutím času by s najväčšou pravdepodobnosťou prišlo len k ďalšiemu zhoršeniu rodinných vzťahov. Zrelí a milujúci rodičia, vedomí si vlastných limitov či pochybení pri výchove a starostlivosti o maloleté dieťa, by nemali za žiadnych okolností rezignovať na ich odstraňovanie, či eliminovanie.

15. K námietke matky, že rozsudok prvoinštančného súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 365 ods.1 písm. h/ CSP) treba uviesť, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. V posudzovanom prípade, v ktorom konajúci súd prvej inštancie zo správnych skutkových záverov vyvodil vo vzťahu k danému predmetu konania správne

právne závery a aplikoval správny právny predpis, namietaná vada konania nebola odvolacím súdom zistená.

16. Pokiaľ matka v odvolaní uvádza, že konanie má inú vadu konania (bez konkretizácie), je treba uviesť, že za vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci je treba v zmysle § 365 ods.1 písm. d/ CSP považovať akékoľvek pochybenie v procesnom postupe súdu, ktoré nie sú subsumovateľné pod ostatné odvolacie dôvody (napr. nesprávne realizovanie manudukčnej povinnosti súdu, pochybenie vo vykonanom dokazovaní, porušenie viazanosti súdu inými rozhodnutiami, posúdenie predbežnej otázky v rozpore s existujúcim rozhodnutím príslušného orgánu). Po oboznámení sa s obsahom spisu odvolací súd existenciu inej vady konania, majúcej za následok nesprávne rozhodnutie v posudzovanej veci nezistil.

17. Správne postupoval súd prvej inštancie, ktorý na výkon výchovného opatrenia určil akreditované zariadenie na návrh Úradu práce sociálnych vecí a rodiny Bratislava. Pokiaľ TENENET o.z., odvolaciu súdu podaním zo dňa 24.07.2025 oznámil, že nedostatočné personálne kapacity (z dôvodu ukončenia dvoch pracovných pomerov psychológov v mesiaci jún a júl 2025) neumožňujú začať vykonávať výchovné opatrenie, odvolací súd udáva, že dočasná personálna poddimenzovanosť nemala vplyv na potrebu zmeny súdom prvej inštancie určeného akreditovaného zariadenia a to aj s poukazom na výrok IV., ktorým bola stanovená dostatočná lehota na zrealizovanie výchovného opatrenia.

18. Odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie ako správne podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil, pričom podľa ods. 2 citovaného ustanovenia poukazuje na správne právne závery súdu prvej inštancie, s ktorými sa stotožnil.

19. O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 52 CMP v spojení s § 396 ods.1 CSP.

20. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0 (§ 2 ods.1 CMP, § 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).